

Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Αναστασιάδης: «Χριστιανοί» Αντίχριστοι

/ [Γνώμες](#)

- **Αρχιμ.π.Συμεών Αναστασιάδης**
Εφημέριος Γεν. Νοσοκ. Θεσ/νίκης “Άγιος Παύλος”
Ι.Μ. Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς

Είναι τουλάχιστον παράδοξο –και συνάμα τραγικά ειρωνικό– το φαινόμενο των τελευταίων ετών: μια μερίδα «εκκλησιαζομένων» χριστιανών που όχι μόνο δεν προσεύχονται για την ειρήνη του κόσμου, αλλά αντίθετα περιμένουν με αγωνία την έλευση ενός πολέμου. Και μάλιστα όχι οποιουδήποτε πολέμου· ονειρεύονται, σχεδόν με μυστικιστική χαρά, τον Τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο, θεωρώντας τον ως «θεϊκή λύση» για τα φοβικά τους σενάρια.

Είναι οι ίδιοι που στο πρόσφατο παρελθόν αρνήθηκαν τον ΑΜΚΑ, φοβούμενοι ότι αποτελεί «πρόπλασμα» του αριθμού του θηρίου [\[1\]](#) και ξεσήκωναν τους πιστούς να

μην τον πάρουν. Οι ίδιοι που χαρακτήρισαν τον εμβολιασμό «σατανική επέμβαση», ταυτίζοντάς τον με άρνηση του χριστιανικού βαπτίσματος. Οι ίδιοι που σταμάτησαν να προσέρχονται στη Θεία Λειτουργία επειδή ο διπλανός τους φορούσε μάσκα ή επειδή ο ιερέας τους ήταν... εμβολιασμένος. Έφτασαν μάλιστα στο σημείο να ακυρώνουν την εξομολόγηση μόλις μάθαιναν ότι ο πνευματικός είχε εμβολιαστεί, καταδικάζοντάς τον ως αποστάτη της πίστεως.

Σήμερα, προκειμένου να μην αποκτήσουν τον νέο «προσωπικό αριθμό», φτάνουν στο σημείο να παρακαλούν για πολεμική σύγκρουση Ελλάδας-Τουρκίας ή και για γενικευμένο παγκόσμιο πόλεμο. Παρακολουθούν καθημερινά τις ειδήσεις με την ελπίδα να ακούσουν το μεγάλο «Μπαμ», ερμηνεύουν αυθαίρετα και πρόχειρα μπερδεμένες «προφητείες» (σημ.: η Ορθόδοξη Εκκλησία διδάσκει ότι ο τελευταίος προφήτης υπήρξε ο Τίμιος Πρόδρομος[2], στην εποχή της Καινής Διαθήκης κανείς δεν ονομάζεται προφήτης). Προσδοκούν λοιπόν μέσα από τον θάνατο και την καταστροφή να «σωθούν» από τη νέα ταυτότητα.

Η έναρξη του πολέμου Ρωσίας-Ουκρανίας τούς αναθέρμανε τις ελπίδες· δεν επαληθεύθηκαν. Το ξέσπασμα της σύρραξης Ισραήλ-Ιράν τους βρήκε να τρίβουν τα χέρια τους τη στιγμή που χιλιάδες πύραυλοι σκόρπιζαν τον θάνατο σε αμάχους και των δύο πλευρών. Το αφήγημά τους: «Έρχεται ο τρίτος παγκόσμιος πόλεμος! Έρχεται! Και επιτέλους όλα τα σχέδια του Διαβόλου θα ματαιωθούν, η νέα ταυτότητα δεν θα εκδοθεί»!

Η λογική τους είναι απλή: όσο περισσότερο αίμα χυθεί, τόσο πιο σίγουροι νιώθουν ότι θα ματαιωθεί η «εκ του Διαβόλου» έκδοση της νέας ταυτότητας. Η κόλαση επί της γης μεταμορφώνεται στη δική τους «ουράνια ελπίδα», τραγικό! Ο πόλεμος για αυτούς είναι η επέμβαση του Πανάγαθου Θεού που, μέσω όλων αυτών των καθαρά κατά άλλα δαιμονικών ενεργειών, θα ματαιώσει την έκδοση της νέας ταυτότητας.

Όμως η πραγματικότητα τούς διαψεύδει. Οι πόλεμοι σταματούν, οι ταυτότητες προχωρούν και αυτοί βυθίζονται ξανά στη θλίψη. Γιατί, δυστυχώς, το «όραμά» τους καταρρέει κάθε φορά που η ιστορία δεν τους κάνει το χατίρι να μετατρέψει τη Γη σε σφαγείο.

Ξεχνούν, βέβαια, ότι ο Θεός στον οποίο ισχυρίζονται πως πιστεύουν ονομάζεται «Ἄρχων Εἰρήνης»[3]. Ότι η Ειρήνη αποτελεί «καρπὸν τοῦ Πνεύματος»[4]. Ότι ο Αναστημένος Χριστός, σε κάθε εμφάνισή Του στους μαθητές, πρώτα τους απευθύνει τον χαιρετισμό «Εἰρήνη ὑμῖν»[5]. Ότι σε κάθε Θεία Λειτουργία ο ιερέας δεν παύει να εκφωνεί αιτήσεις υπέρ της ειρήνης: «Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὑπὲρ τῆς ἁνθρωπίνης εἰρήνης...», «Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου...»[6]. Εκείνοι όμως, ενώ «εκκλησιάζονται», στην πραγματικότητα

προσεύχονται για το αντίθετο: για τον πόλεμο.Ο σύγχρονος μας άγιος ο Όσιος Σωφρόνιος του Έσσεξ ο σοφός αυτός Θεολόγος του αιώνα μας μας λέγει ότι: «Μετά από δύο παγκόσμιους πολέμους – οι πόλεμοι είναι η κατεξοχήν αμαρτία – ο σύγχρονος κόσμος έχασε τη χάρη του Αγίου Πνεύματος»^[7].

Αντί να μιμηθούν τον Χριστό, που ακόμη και επάνω στον Σταυρό συγχωρεί τους σταυρωτές Του^[8], που προτίμησε να σταυρωθεί από το να σταυρώσει, οραματίζονται σφαγές, ορφανά παιδιά, χήρες, πείνα και ερήμωση, αρκεί να σωθούν οι ίδιοι από έναν αριθμό και μια ταυτότητα. Ενώ δεν τηρούν ούτε τις στοιχειώδεις νηστείες και ενώ ποτέ δεν υπάκουσαν στους ποιμένες της Εκκλησίας, έχουν το θράσος να εμφανίζονται ως «οι σωστοί» χριστιανοί.

Και το πλέον ανησυχητικό δεν είναι ότι βλάπτουν απλώς τους εαυτούς τους με τις παραληρηματικές θεωρίες τους, αλλά ότι σπείρουν τον φόβο στους συνανθρώπους τους (φόβος = δαιμονική ενέργεια). Διαιρούν το Σώμα της Εκκλησίας, καλλιεργούν διχόνοια, δημιουργούν φατρίες και ξεσηκώνουν τους πιστούς σε μάταιους και ανώφελους «αγώνες». Μετατρέπουν το μήνυμα της Ελπίδας σε διασπειρόμενο τρόμο· και όλα αυτά, βέβαια, σε πλήρη αντίθεση με τα λόγια του ίδιου του Χριστού, ο οποίος ακριβώς στις δύσκολες ώρες που θα έρθουν μας καλεί να μην φοβηθούμε: «μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὁρᾶτε, **μὴ θροεῖσθε**»^[9].

Και διερωτάται κανείς: οι άνθρωποι αυτοί, που προτιμούν το αίμα από την ειρήνη, που χαίρονται με την καταστροφή, που βλέπουν στον πόλεμο τη «λύση» των φόβων τους, ομοιάζουν πράγματι με τον Χριστό ή μήπως –τραγικά ειρωνικό– με τον Αντίχριστο;

^[1]βλ. Ἀποκ. 13:16-18.

^[2]βλ. Λουκ. 16:16.

^[3]Ήσαΐας 9:6.

^[4]Γαλ. 5:22.

^[5]Ίω. 20:19, 21, 26.

^[6]ΘείαΛειτουργία Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Μεγάλη Συναπτή.

^[7]Σωφρόνιος Σαχάρωφ (Όσιος Σωφρόνιος του Έσσεξ), Οικοδομώντας τον ναό του Θεού μέσα μας και στους αδελφούς μας, Τόμος Α΄, «Διδακτικά και εσχατολογικά», σελ.418, Εκδ. Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου, 2013.

[\[8\]](#)Λουκ. 23:34.

[\[9\]](#)Ματθ. 24:6.